Lietas Nr. A420188215
Lietas arhīva Nr. AA43-1498-16/17

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 19.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente I.Amona, tiesneses K.Kalvāne un V.Zommere

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2015.gada 16.marta lēmuma Nr.314 atcelšanu, sakarā ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 15.decembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

1. Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Personu statusa kontroles nodaļas 2015.gada 19.janvāra lēmumu Nr.207 pieteicējam /pers. A/ atņemts Latvijas nepilsoņa statuss. /pers. A/ šo lēmumu apstrīdēja. Ar Pārvaldes 2015.gada 16.marta lēmumu Nr.314 (turpmāk - Lēmums) apstrīdētais lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts turpmāk minētais.
   1. Iedzīvotāju reģistrā 1992.gada 26.novembrī tika iekļautas ziņas par /pers. A/ kā bijušās PSRS pilsoni, viņam tika piešķirts personas kods. 1999.gada 16.aprīlī /pers. A/ pēc viņa iesnieguma tika noformēta Latvijas nepilsoņa pase, kas bija derīga līdz 2009.gada 16.aprīlim. Taču /pers. A/ šo pasi neizņēma.
   2. 2006.gada 17.augustā, iesniedzot dokumentus uzturēšanās atļaujas saņemšanai, /pers. A/ uzrādīja /pers. B/ 2004.gada 24.martā izdotu Krievijas pilsoņa pasi. 2007.gada 1.jūnijā uzturēšanās atļaujas pieprasījuma anketā viņš uzrādīja 2006.gada 26.decembrī /pers. B/ izdotu Krievijas pilsoņa pasi.

      Minētajās pasēs ir neskaitāmas atzīmes par robežas šķērsošanu un vairāku valstu (gan Eiropas Savienības, gan arī trešo valstu, piemēram, Izraēlas) /pers. B/ izsniegtas ieceļošanas vīzas. Minētais liecina, ka šie dokumenti ir īsti un tos ir izdevusi Krievijas kompetentā iestāde. Līdz ar to nav šaubu, ka /pers. A/, lai arī izmantojot citu identitāti, ir ieguvis Krievijas pilsoņa statusu. Pārvaldes kompetencē neietilpst vērtēt, kādā veidā šis statuss iegūts.
   3. Personu piederību Latvijas nepilsoņa statusam reglamentē likums ,,Par to bijušās PSRS pilsoņu statusu, kuriem nav Latvijas vai citas valsts pilsonības" (turpmāk arī – Nepilsoņu likums). Atbilstoši šā likuma 7.panta pirmās daļas 1. un 3.punktam, ja persona ir ieguvusi citas valsts pilsonību, neiesniedzot iesniegumu par atteikšanos no Latvijas nepilsoņa statusa 30 dienu laikā pēc šādas pilsonības iegūšanas, personai atņem Latvijas nepilsoņa statusu.

      /pers. A/ ir Krievijas pilsonis. Atbilstoši Nepilsoņu likuma 6.pantā noteiktajam viņam bija pienākums 30 dienu laikā no citas valsts pilsonības iegūšanas, iesniegt iesniegumu par atteikšanos no Latvijas nepilsoņa statusa, ko viņš neizdarīja. Pamatojoties uz Nepilsoņu likuma 1.panta pirmās daļas 3.punktu, 7.panta pirmās daļas 1., 3.punktu, 7.panta otro un trešo daļu, /pers. A/ Latvijas nepilsoņa statuss ir atņemams.

2. /pers. A/ Lēmumu pārsūdzēja tiesā, pieteikumā norādot turpmāk minēto.
   1. Pieteicējs nav un nav bijis citas valsts pilsonis. Pieteicēja pastāvīgā dzīves vieta ir Rīgā, pieteicējs ir Nepilsoņu likuma subjekts.

      Pieteicēja terminētā prombūtne un pagaidu uzturēšanās Krievijā nerada tādas tiesiskas sekas, kuru rezultātā pieteicējam būtu atņemams Latvijas nepilsoņa statuss. Pieteicēja pagaidu uzturēšanās Krievijā izskaidrojama ar apdraudējumu. Tas bija saistīts ar ģimenes uzņēmējdarbību, kurā viņš kā /pers. C/ laulātais bija iesaistījies. Viņa sadarbības partneris tika noslepkavots. Pieteicējs bija spiests izmantot citas personas identifikācijas datus, lai pasargātu sevi, sievu un abus dēlus. Apdraudējuma dēļ tika šķirta laulība ar /pers. C/, lai turpmāk noziedznieki nevarētu /pers. C/ un bērnus saistīt ar pieteicēju.
   2. Pārvalde nevērtēja lietderības apsvērumus un neņēma vērā pieteicēja viedokli, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 67.panta otrajā daļā notekto. Attiecībā uz lietderības apsvērumiem rīcības brīvība ir izmantota nepareizi, jo iestāde nav samērojusi indivīda un sabiedrības intereses. Pārvaldei bijā jāvērtē administratīvā akta izdošanas lietderība, samērīgums un iespējamie zaudējumi, jo būtisku indivīda tiesisko

interešu ierobežošana ir attaisnojama tikai ar ievērojamu valsts un sabiedrības ieguvumu.

3. Pārvalde bez pietiekoša pamatojuma noraidīja pieteicēja lūgumu sniegt detalizētus paskaidrojumus, iesniegt pierādījumus par piederību Latvijas nepilsoņa statusam, kā arī nedeva pieteicēja pārstāvei iespēju iepazīties ar Pārvaldes rīcībā esošo informāciju un iesniegt pierādījumus par pieteicēja pastāvīgo dzīvesvietu Latvijā, par apdraudējuma pastāvēšanu, par saikni ar ģimeni un materiālo palīdzību, par līdzdalību bērnu uzturēšanā, par Krievijas pilsonības neesamību u.c. Ņemot vērā minēto, Lēmuma izdošanas process nebija tiesisks.

4. Krievijas tiesībsargājošās iestādes nav apstiprinājušas /pers. A/ Krievijas pilsoņa statusu. Noskaidrots, ka uz /pers. B/ vārda izsniegtās Krievijas pilsoņa pases ir izsniegtas, pārkāpjot Krievijas likumus, tās ir nederīgas un nav īstas.

3. Pārvalde paskaidrojumos pieteikumu neatzīst un norāda turpmāk minēto.

1. Nav nozīmes pieteicēja minētajiem faktiem par viņa reģistrāciju Iedzīvotāju reģistrā un pastāvīgo dzīvesvietu Rīgā, jo lietā nav strīda par to, ka Lēmuma pieņemšanas brīdī pieteicējs bija Latvijas nepilsonis.

2. Arī pieteicēja minētajai terminētajai prombūtnei Krievijā nav nozīmes, jo Pārvalde pieteicējam nepilsoņa statusu atņēma citu iemeslu dēļ, proti, tādēļ, ka viņš ir citas valsts pilsonis un nav atteicies no Latvijas nepilsoņa statusa Nepilsoņu likumā noteiktajā termiņā.

3. Arī apstākļi, ka pieteicējam ir faktiskās laulāto attiecības, saikne ar Latviju, bērni, kuriem viņš palīdz, nav noteiktas dzīvesvietas ārpus Latvijas (citiem vārdiem, privātās un ģimenes dzīves esība Latvijā), nav pamats nepieņemt lēmumu par nepilsoņa statusa atņemšanu personai, kura ir ieguvusi citas valsts pilsonību. Realizēt tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi persona var arī būdama ārzemnieks, kā to pieteicējs ir darījis kopš 2006.gada, proti, uzturējies Latvijā kā Krievijas pilsonis ar uzturēšanās atļauju.

4. Nav pamatots arī pieteicēja minētais, ka Krievijā ierosinātā krimināllieta var būt iemesls Pārvaldei neatņemt viņam nepilsoņa statusu. Pieteicējs apstiprina, ka viņš ir ieguvis citas valsts pilsonību un ir izmantojis šo statusu. Pieteicējs ir aktīvi izmantojis Krievijas pilsoņa statusu, proti, aktīvi ceļojis ne tikai uz un no Latvijas, bet arī pa citām Eiropas Savienības valstīm un trešajām valstīm, saņēmis vismaz trīs Krievijas pilsoņa pases un atvēris kontus bankās. Kā pieteicējs ir ieguvis Krievijas pilsonību un ar kādu identitāti viņš ir reģistrēts kā Krievijas pilsonis nav ne Latvijas valsts pārvaldes iestāžu, ne arī tiesu kompetences jautājums. Līdz ar to neatkarīgi no tā, kā beidzas krimināllieta Krievijā, pieteicējs ir Krievijas pilsonis, kas saskaņā ar Nepilsoņu likuma 1.panta pirmās daļas 3.punktu nav savienojams ar Latvijas nepilsoņa statusu.

5. Pieņemot Lēmumu, Pārvalde ņēma vērā pieteicēja viedokli. Lēmumā ir norādīta informācija, uz kuras pamata tas pieņemts. Pieteicēja pārstāve iepazinās ar lietā esošiem dokumentiem. Viedokli par to, kāpēc nepilsoņa statuss nav atņemams, pieteicējs sniedza apstrīdēšanas iesniegumā.

4. Ar Administratīvās rajona tiesas 2015.gada 15.decembra spriedumu Lēmums atcelts ar pieņemšanas dienu. Spriedumā norādīts turpmāk minētais.

1. Lietā ir strīds par to, vai Pārvalde pamatoti pieteicējam atņēma Latvijas nepilsoņa statusu.

Lēmums pamatots ar Nepilsoņu likuma 1. panta pirmās daļas 3.punktu, 7.panta pirmās daļas 1. un 3. punktu, kā arī 7. panta otro un trešo daļu. Proti, Pārvalde uzskata, ka pieteicējs ieguva Krievijas pilsonību, kas ir pamats Latvijas nepilsoņa statusa zaudēšanai, savukārt pieteicējs apgalvo, ka citas valsts (Krievijas) pilsonību nav ieguvis. Līdz ar to tiesa pārbauda Lēmuma pamatojumu – piemērotās tiesību normas un Lēmuma pieņemšanai konstatētos faktiskos apstākļus, kas ļāva Pārvaldei secināt, ka ir pamats, lai iestātos piemērojamajās tiesību normās paredzētās tiesiskās sekas.

2. Tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus.

1. 1992.gada 26.novembrī ziņas par pieteicēju tika iekļautas Iedzīvotāju reģistrā kā par bijušās PSRS pilsoni, piešķirot personas kodu /personas kods/. Pieteicējam Latvijas nepilsoņa pase noformēta 1999.gada 16.aprīlī (pases numurs /pases numurs/). Tāpat konstatējams, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējam ir piešķirts Latvijas nepilsoņa statuss.

2. Pieteicējs, iesniedzot dokumentus uzturēšanās atļaujas saņemšanai, uzrādījis uz /pers. B/, dzimuša /datums/, vārda izdotas Krievijas pilsoņa pases: 2004.gada 24.martā izdotu Krievijas pilsoņa pasi 51 /Krievijas pilsoņa pases numurs/*(lietas 49.–53.lapa)* un 2006.gada 26.decembrī izdoto Krievijas pilsoņa pasi 63 /Krievijas pilsoņa pases numurs 2/ *(lietas 55.–59.lapa)*.

3. Krievijas Federālais migrācijas dienests sniedzis ziņas, ka, pārbaudot Krievijas Federālajā migrācijas dienestā un Krievijas Ārlietu ministrijas Konsulārajā departamentā uzskaitītās personas, kuras mainījušas pilsonību Krievijas teritorijā un ārpus tās robežām, ziņu attiecībā uz /pers. A/ nav. Krievijas Federālā migrācijas dienesta Sanktpēterburgas un Ļeņingradas apgabala pārvaldē ar iesniegumu par uzņemšanu Krievijas Federācijas pilsonībā /pers. A/ likumā noteiktajā kārtībā nav griezies *(lietas 84-87. lapa)*.

4. Krievijas Federālais drošības dienests sniedzis izziņu, ka agrāk izdotās pases uz /pers. A. /pers. D/ dēla vārda, dzimuša /datums/– Krievijas pase /Krievijas pilsoņa pases numurs/, izdota 2004.gada 24.martā, Krievijas pase /Krievijas pilsoņa pases numurs 2/, izdota 2006.gada 26.decembrī un Krievijas pase /Krievijas pilsoņa pases numurs 3/, izdota 2012.gada 9.augustā, izdotas, pārkāpjot Krievijas likumus, un ir nederīgas *(lietas 88., 89.lapa)*.

5. Krievijas Federālais drošības dienests sniedzis izziņu, ka pēc Krievijas Federālā migrācijas dienesta Sanktpēterburgas un Ļeņingradas apgabala pārvaldes rīcībā esošās informācijas ziņu par /pers. A/ /pers. D/ dēla, dzimuša /datums/, piederību Krievijas pilsonībai nav *(lietas 90., 91.lapa)*.
6. Krievijas Federālā drošības dienesta Sanktpēterburgas pilsētas un Ļeņingradas apgabala Robežsardzes pārvaldes vecākais izziņvedis, izskatot krimināllietas Nr.248354 materiālus, konstatēja, ka persona bez Latvijas pilsonības /pers. A/, dzimis /datums/, šķērsojot Krievijas robežu, uzrādīja Krievijas pilsoņa pasi /Krievijas pilsoņa pases numurs 3/, izdota 2012.gada 9.augustā, uz /pers. B/ vārda. Minētā pase saņemta, pamatojoties uz Krievijas pilsoņa iekšzemes pasi /Krievijas pilsoņa pases numurs 4/, nomainot PSRS pilsoņa pasi, kas bija noformēta citai personai – uz PSRS pilsoņa /pers. O/ dēla, dzimuša /datums/, Južnosahalinskā, vārda. Persona tika aizturēta kā aizdomās turētais par Krievijas Krimināl kodeksa 322.panta pirmajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu *(lietas 92.-97.lapa)*.
7. Tiesas sēdē liecību sniedza /pers. C/, paskaidrojot, ka savulaik tika nogalināts /pers. A/ uzņēmuma līdzīpašnieks (kompanjons), pieteicēja dzīvība bija apdraudēta, tāpēc viņš iegādājies pasi uz /pers. B/ vārda. Lieciniece pasu pirkšanas darījumā pati nav piedalījusies. Pieteicējs izmantoja pasi uz /pers. B/ vārda, lai brauktu apciemot ģimeni.

3. Nepilsoņu likuma 1.panta pirmās daļas 3.punktā noteikts, ka nepilsoņi ir tie Latvijā dzīvojošie, kā arī terminētā prombūtnē esošie bijušās PSRS pilsoņi un viņu bērni, kuri vienlaikus atbilst šādiem nosacījumiem:

1. 1992.gada 1.jūlijā viņi bija neatkarīgi no pierakstā norādītās dzīvojamās platības statusa pierakstīti Latvijas teritorijā, vai viņu pēdējā reģistrētā dzīvesvieta līdz 1992.gada 1.jūlijam bija Latvijā, vai ar tiesas spriedumu ir konstatēts fakts, ka līdz minētajam datumam viņi ne mazāk kā 10 gadus nepārtraukti dzīvoja Latvijas teritorijā,
2. viņi nav Latvijas pilsoņi un
3. viņi nav un nav bijuši citas valsts pilsoņi.

Saskaņā ar Nepilsoņu likuma 7.panta pirmās daļas 1. un 3.punktu, ja persona neatbilst kādam no šā likuma 1.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, kā arī, ja persona ir ieguvusi citas valsts pilsonību, neiesniedzot iesniegumu par attiekšanos no Latvijas nepilsoņa statusa 30 dienu laikā pēc šādas pilsonības iegūšanas, personai atņem Latvijas nepilsoņa statusu.

No minētajām tiesību normām izriet, ka gadījumā, ja persona neatbilst Nepilsoņu likuma 1.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, tai nepilsoņa statuss tiek atņemts.

1. Ministru kabineta 2001.gada 6.februāra noteikumi Nr.52 ,,Latvijas nepilsoņa statusa atņemšanas kārtība" noteic, ka pārbaudi par nepilsoņa statusa atņemšanas lietā Pārvalde uzsāk pēc savas iniciatīvas, ja ir pamats uzskatīt, ka uz personu attiecas kāds no Nepilsoņu likuma 7.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem. Noteikumu 5.punkts paredz, ka, veicot pārbaudi, Pārvaldei ir tiesības saņemt informāciju no attiecīgās personas, citām fiziskām vai juridiskām personām, valsts un pašvaldību iestādēm, kā arī izmantot dokumentus, ekspertīzes materiālus un citus pierādījumus. 6.punkts nosaka, ja Pārvalde konstatē kādu no Nepilsoņu likuma 7.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, tā uzaicina personu sniegt paskaidrojumus. Savukārt 8.punkts noteic, ja ir pamats uzskatīt, ka uz personu attiecas kāds no likuma 7.panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem, veicot pārbaudi, pārvalde pārliecinās, ka ir visi nepieciešamie pierādījumi, kas apliecina attiecīgo faktu.

   No minētajām normām izriet, ka pienākums pārliecināties, vai lietā ir visi nepieciešamie pierādījumi, šajā gadījumā uzlikts Pārvaldei. Proti, iestādei pienācīgā kārtā jāpārliecinās, ka pieteicējam ir citas valsts pilsonība, nepieciešamības gadījumā pieprasot attiecīgas izziņas citas valsts kompetentām iestādēm.
2. Izvērtējot lietas materiālus, tiesa secina, ka lietā nav pierādīts fakts, ka pieteicējs būtu ieguvis citas valsts pilsonību. Pārvaldē konstatēts, ka pieteicējs, iesniedzot dokumentus, uzturēšanās atļaujas saņemšanai, uzrādījis uz /pers. B/, dzimuša /datums/, vārda izdotas Krievijas pilsoņa pases. Tomēr tiesa uzskata, ka Pārvalde nav pārliecinoši nodibinājusi faktu, ka /pers. A/ ir Krievijas pilsonis.

   Tiesa konstatē, ka Krievijas Federālais migrācijas dienests sniedzis ziņas, ka pārbaudot Krievijas Federālajā migrācijas dienestā un Krievijas Ārlietu ministrijas Konsulārajā departamentā uzskaitītās personas, kuras mainījušas pilsonību Krievijas teritorijā un ārpus tās robežām, ziņu attiecībā uz /pers. A/ nav. Tāpat norādīts, ka /pers. A/ Krievijas Federālā migrācijas dienesta Sanktpēterburgas un Ļeņingradas apgabala pārvaldē ar iesniegumu par uzņemšanu Krievijas pilsonībā likumā noteiktajā kārtībā nav vērsies. Tāpat Krievijas kompetentā iestāde sniegusi ziņas, ka arī par /pers. A/ /pers. D/ dēla, dzimuša /datums/, piederību Krievijas pilsonībai nav. No minētajām izziņām tiesa secina, ka Krievija nav piešķīrusi pilsonību ne /pers. A/, ne /pers. B/. Savukārt pieteicēja uzrādītās Krievijas pilsoņa pases uz /pers. B/ vārda izdotas, pārkāpjot Krievijas likumus, nomainot PSRS pilsoņa pasi, kas bija noformēta citai personai. Par minēto ierosināta krimināllieta.

   Izvērtējot pieteicēja iesniegtos dokumentus, tiesa secina, ka minētie dokumenti apstiprina pieteicēja apgalvojumu, ka viņam nav piešķirta citas valsts pilsonība.
3. Pārvalde Lēmumu pamatojusi ar faktu, ka pieteicējs uzrādījis Krievijas pilsoņa pases. Tiesa uzskata, ka viltotu vai nelikumīgā ceļā iegūtu pasu izmantošanu nevar uzskatīt par pilsonības piešķiršanu. Ir jānošķir gadījumi, kad citas valsts kompetentas iestādes ir piešķīrušas personai pilsonību, no gadījumiem, kad persona izmantojusi viltotu vai nelikumīgā ceļā iegūtu pasi.

4. No Nepilsoņu likuma 2.pantā noteiktā izriet, ka Latvija garantē tās nepilsoņiem valsts aizsardzību, proti, cilvēktiesību ievērošanu, kā arī diplomātisko aizsardzību ārvalstīs un tiesības atgriezties Latvijā. No Nepilsoņu likuma kopumā izriet, ka šis īpašais statuss tiek atņemts personai tad, ja tā ir ieguvusi citas valsts pavalstniecību (aizsardzību). Turklāt minētās normas jāvērtē kopsakarā ar 1961.gada 30.augusta Konvencijas par apatrīdu skaita samazināšanu 8.panta 1.punktu, kurā ir ietverts vispārējs bezvalstnieku skaita palielināšanas aizlieguma princips.

   Savukārt izskatāmajā gadījumā pieteicējs Krievijā ir apsūdzēts par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, turklāt kompetentās iestādes pieteicēju uztver kā Latvijas valstspiederīgo, līdz ar to viltota vai nelikumīgā ceļā iegūta pase negarantē pieteicējam ar konkrētās ārvalsts pilsonību vai pavalstniecību saistītu statusu un tiesības. Ņemot vērā minēto, tiesa norāda, ka citas valsts pilsoņa pases uzrādīšana bez attiecīgās valsts kompetentas iestādes izziņas par to, vai personai ir piešķirta attiecīgās valsts pilsonība, ir nepietiekams pamats secinājumam par pilsonības esību.

5. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Pieteicējs par pieteikumu iesniegšanu tiesā ir samaksājis valsts nodevu 28,46 *euro (lietas 7.lapa)*.

   Atbilstoši Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktam valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

1. Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu Pārvalde iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norāda turpmāk minēto.

   1. Tiesa sniedza vērtējumu tam, ka /pers. A/ nav Krievijas pilsonis, taču nevērtēja to, vai viņš bija Krievijas pilsonis. Krievijas iestāžu sniegtā informācija apliecina, ka ne /pers. B/, ne /pers. A/ nav Krievijas pilsoņi, taču minētajos dokumentos nav norādīts, ka /pers. A/ ar /pers. B/ vārdu nav bijis Krievijas pilsonis. Tā kā pieteicējs vairākkārt Krievijā saņēma personu apliecinošus dokumentus, uz to pamata aktīvi ceļoja un saņēma uzturēšanās atļaujas Latvijā, uzskatāms, ka viņš izmantoja Krievijas pilsoņa tiesības. Tātad pieteicējs ir bijis Krievijas pilsonis un Lēmums ir pamatots.
   2. Tiesa nepamatoti secināja, ka citas valsts pilsoņa pases uzrādīšana bez attiecīgās valsts kompetentās iestādes izziņas par to, vai personai piešķirta attiecīgās valsts pilsonība, ir nepietiekams pamats secinājumam par pilsonības esību. Sekojot šādai loģikai, personai, lai izbrauktu uz citu valsti, papildus pasei būtu nepieciešams uzrādīt arī izziņu par attiecīgās valsts pilsonību. Šāda prakse pasaulē netiek izmantota, jo tiek uzskatīts, ka derīgs personu apliecinošs dokuments ir pietiekams pierādījums personas piederībai attiecīgās valsts pilsoņu lokam.
   3. Tā kā pieteicējam izdotie Krievijas personu apliecinošie dokumenti nebija viltoti un bija derīgi, jo ar tiem viņš izceļoja un ieceļoja šajā valstī, uzskatāms, ka Krievijas iestādes viņu laikā no 2004.līdz 2014.gadam atzina par savas valsts pilsoni. Līdz ar to nepamatots ir arī tiesas arguments, ka viltotu vai nelikumīgā ceļā iegūtu pasu izmantošanu nevar uzskatīt par pilsonības piešķiršanu. To apstiprina arī 1961.gada 30.augusta Konvencijas par apatrīdu skaita samazināšanu 8.pantā norādītais, ka personai var atņemt pilsonību, ja tā iegūta faktu izkropļošanas vai krāpšanas ceļā. No šīs normas secināms, ka arī krāpšanas ceļā iegūta pilsonība ir atņemama, tātad tiek pieņemts, ka pilsonība personai līdz tās atņemšanas brīdim ir bijusi (salīdzinājumam skatīt arī Pilsonības likuma 24.panta pirmās daļas 3.punktu).
   4. Tiesa nepamatoti secināja, ka no Nepilsoņu likuma kopumā izriet, ka nepilsoņa statuss personai tiek atņemts, ja tā ieguvusi citas valsts pavalstniecību. Nepilsoņu likuma 7.panta pirmās daļas 1.punkts kopsakarā ar 1.pantu, kā arī 7.pantas pirmās daļas 5.punktu paredz atņemt nepilsoņa statusu, ja persona neatbilst minētajās normās norādītajiem nosacījumiem, piemēram, persona ir bijusi citas valsts pilsonis, 1992.gada 1.jūlijā neatkarīgi no pierakstā norādītās dzīvojamās platības statusa persona nebija pierakstīta Latvijas teritorijā, persona sniegusi nepatiesas ziņas, u.t.t. Nepilsoņu likumā nav noteikts, ka personai neatņem nepilsoņa statusu, ja tai nav citas valsts pilsonības.
   5. Nav starpības, vai pieteicējs izmantoja Krievijas pilsoņa tiesības kā /pers. A/ vai kā /pers. B/. Lietā nav strīda, ka /pers. A/ un /pers. B/ ir viena persona ar dažādām identitātēm. Pieļaujot situāciju, ka viena persona ar dažādām identitātēm var būt vienlaicīgi Latvijas nepilsonis un Krievijas pilsonis, tiek radīts precedents, kas pieļauj situāciju, ka persona var iegūt Krievijas pilsonību, Krievijā nomainīt vārdu vai uzvārdu un turpināt vienlaikus izmantot abu statusu piešķirtās tiesības.

2. Pieteicējs par apelācijas sūdzību iesniedza paskaidrojumus, kuros norāda turpmāk minēto.

   1. Pārvalde kļūdaini uzskata, ka /pers. A/ bija Krievijas pilsonis. Lai to secinātu, jākonstatē Krievijas pilsonības iegūšanas fakts. Pieteicēja iesniegtie dokumenti apliecina, ka viņš nekad nav ieguvis Krievijas pilsonību. Ar Krievijas pilsoņa pases izmantošanu uz /pers. B/ vārda nevar iegūt Krievijas pilsonību.
   2. Pārvaldes apelācijas sūdzībā Lēmuma pamatojums ir grozīts, norādot, ka /pers. A/ nepilsoņa statuss ir atņemams tāpēc, ka /pers. A/ bija Krievijas pilsonība. Apelācijas sūdzībā nav pamatots, kāpēc Pārvalde neatzīst

pieteicēja iesniegtos pierādījumus.

3. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

1. Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir apmierināms.

2. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, pirmās instances tiesa ir noskaidrojusi visus būtiskos lietas apstākļus un pareizi tos novērtējusi, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances spriedumā izteiktajai motivācijai (*sk. 4. punktu, bet izņemot 4.7.apakšpunktu*) un atkārtoti to nenorāda.

3. Pārvalde apelācijas sūdzībā norāda, ka pieteicējs ir bijis Krievijas pilsonis. Apgabaltiesa secina, ka no lietā esošiem pierādījumiem tas neizriet. Lietā ir iegūti pierādījumi, ka pieteicējs zināmu laiku ir izmantojis Krievijas pilsoņa tiesības, taču pieteicējs to ir darījis uz viltotu dokumentu pamata, Pārvalde šos pierādījumus nav apšaubījusi. No lietā esošiem pierādījumiem neizriet, ka pieteicējs jelkad būtu ieguvis Krievijas pilsonību vai viņam Krievijas pilsonība būtu atņemta, līdz ar to Pārvaldes apelācijas sūdzībā citētajam 1961.gada 30.augusta Konvencijas par apatrīdu skaita samazināšanu 8.pantam, kurš paredz pilsonības atņemšanu, ja tā iegūta faktu izkropļošanas vai krāpšanas ceļā, izskatāmajā lietā nav nozīmes. Apgabaltiesas ieskatā viltotu dokumentu izmantošana nav pielīdzināma pilsonības iegūšanai faktu izkropļošanas vai krāpšanas ceļā. Savukārt Nepilsoņu likums neparedz Latvijas nepilsoņa satusa atņemšanu tikai tāpēc, ka persona ir izmantojusi viltotus citas valsts pilsonību apliecinošus dokumentus, pat ja persona to ir darījusi samērā ilgstoši.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Apmierināt /pers. A/ pieteikumu. Atcelt ar pieņemšanas dienu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes 2015.gada 16.marta lēmumu Nr.314.

Piespriest no Latvijas Republikas par abu /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts nodevu 28,46 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente I.Amona
Tiesneses K.Kalvāne
V.Zommere